

Bilag 5.

Frederiksberg Kommunalbestyrelse,
den 3. Oktober 1917.

Til Indenrigsministeriet.

I Cirkulære af 15. August d. A. har det høje Indenrigsministerium, der til Overvejelse har optaget Spørgsmaalet om, hvorvidt Lovene Nr. 72 af 23. Februar 1917 om Fastsættelse af Husleje og Nr. 193 af 14. April 1917 om Fremleje af Beboelseslejligheder m. v. bør søges forlænget efter den 30. November d. A., bl. a. udbedt sig Kommunalbestyrelsens Erklæring og ønsket Oplysning om 6 forskellige Punkter.

I den Anledning skal man tillade sig at udtale, at man kan besvare de under 1—3 stillede Spørgsmaal bekræftende. Der nedsattes under 26. Juni f. A. tvende Huslejenævn og under 5. Marts d. A. et Forretningsnævn.

Hvad det under Punkt 5 opstillede Spørgsmaal angaar, skal man oplyse, at man under 16. April d. A. har truffet Beslutning om at bringe Fremlejeloven af 14. April 1917 til Anvendelse. Man har derimod ikke fundet Anledning til at anvende Loven i Forbindelse med et Præmieringsystem eller lignende.

Hvad endelig de under Punkt 4 og 6 opstillede Spørgsmaal angaar, skal man tillade sig at bemærke, at Kommunalbestyrelsen med 10 Stemmer mod 9 har vedtaget med Hensyn til det almindelige Spørgsmaal om Lovenes Forlængelse at udtale følgende:

Som det vil erindres, udtalte Kommunalbestyrelsen i sin Tid under de Forhandlinger, der gik forud for den nugældende Huslejelov — jfr. Kommunalbestyrelsens Skrivelse af 15. November f. A. til Indenrigsministeriet —, at det formentlig maatte være Lovgivningsmagten, ikke de enkelte Kommunalbestyrelseres Sag at bedømme, om det Formaal, hvorpaa Loven sigtede, kunde retfærdiggøre de betydelige og i og for sig betænkelige Indgreb i Ejendomsretten, som den medfører. Dette Standpunkt fastholder Kommunalbestyrelsen fremdeles.

For saa vidt Lovgivningsmagten imidlertid maatte mene vedblivende at kunne bortse fra de principielle Betænkeligheder, skal Kommunalbestyrelsen i Tilslutning til, hvad Huslejenævnene paa Frederiksberg i hoslagte Skrivelse af 10. f. M. anfører, udtale, at Huslejelovene formentlig i det væsentlige har virket efter deres Formaal, og at de Forhold, der have ført til deres Givelse, i Hovedsagen bestaar uforandret. Under den fornævnte Forudsætning vil der derfor efter Kommunalbestyrelsens Skøn være Grund til at søge Lovene forlængede.

De af de københavnske Huslejenævn foreslaaede Ændringer maa Kommunalbestyrelsen anse for Forbedringer, idet man dog ikke undlader at tilføje, at det formentlig vilde medføre nogen Uklarhed, om der gaves den af Nævnene foreslaaede Tilføjelse til § 10 i Huslejeloven af 23. Februar d. A. Hvad Nævnene ønsker, er dette, at faa slaaet fast, at det for de Ejendommers Vedkommende, der overhovedet falder ind under Lovens Omraade, d. v. s. dem, der er beboede før 11. April 1916, jfr. § 1, 4de Stykke, i Huslejeloven af 23. Februar d. A., i alle Tilfælde er forbudt at modtage eller give højere Leje, end af Nævnet godkendt. Bestemmelsen herom bør imidlertid ikke opføres paa det Sted i Loven, hvor Nævnene har foreslaaet det, men i en særlig Paragraf eller i hvert Fald i et særligt Stykke til en anden Paragraf, idet man, jfr. den foreslaaede Tilføjelse